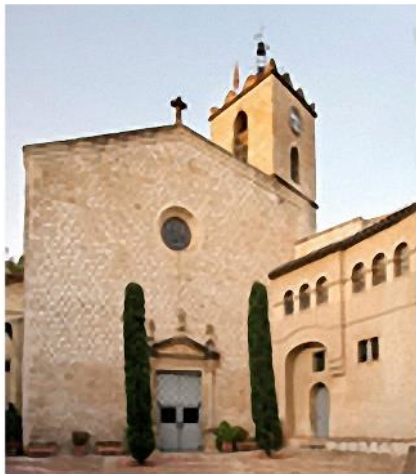

FULL INFORMATIU **PARRÒQUIA dels SANTS** **Just i Pastor**

Sant Just Desvern, 4 de Novembre de 2018. N° 40

LA CADENA DE PREGÀRIA

Des de fa uns quants anys que tots els bisbes residents aleshores a Catalunya, es van posar d'acord davant la proposta dels responsables dels seminaris perquè les parròquies es trobessin més integrades en una certa campanya de sensibilització davant la realitat de les poques vocacions al ministeri sacerdotal.

Es va idear que donat que hi ha deu diòcesis a Catalunya es fes una cadena de pregària en la que cada diòcesi li corresponguin tres dies saltats **del mes de Novembre** en els que s'explicitessin estones de pregària per part dels fidels ja sigui personal com comunitària o grupal. Per tant en aquest mes, la nostra diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, te destinats els **dies 9,19 i 29**. Enguany no hi ha cap dia que coincideixi amb diumenge i això farà que comunitàriament no es fàcil coincidir tot un grup de la comunitat per a pregar junts (que és el sentit més explícit de fer-ho).

La pregària perquè més joves estiguin atents a la crida de Jesús a seguir-lo pel camí de servei del presbiterat, és quelcom urgent de fer-ho, amb el cor a la mà, ja que, la nostra Església està mancada de sacerdots. En èpoques passades hi havia més resposta vocacional, avui són pocs els que responen i cal que, a més, perseverin en la seva resposta positiva.

Aquesta ha de ser la nostra pregària ferma i de petició a l'Amo dels sembrats perquè envii treballadors a la seves terres, doncs, és veritat, també, que en la pregària hi ha de ser present que els que envolten als joves candidats no dificultin el camí a seguir.

Per aquest motiu i amb tota la necessitat urgent que estem vivint, els tres dies indicats més amunt, hem de fer el possible perquè la nostra atenció personal en la pregària estigui centrada en la necessitat que acabem d'exposar. També en el sentit comunitari ho farem explícitament en les celebracions de l'eucaristia dels dies feiners.

Unim-nos, doncs, totes les persones de la comunitat cristiana-parroquial, explícitament, els dies senyalats, en una pregària sincera i intensa al Senyor per les vocacions autèntiques al sacerdoci ministerial, i també a la vida religiosa o monàstica. Preguem, també, perquè no es dificulti el camí de resposta dels joves per l'opció que sigui. Que es compleixi, de veritat, una bona resposta a la crida de Jesús, el Senyor, el nostre gran Amic.

Mn Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mc 12, 28b-34

Son bastantes los que, durante estos años, han ido pasando de una fe ligera y superficial en Dios a un ateísmo igualmente frívolo e irresponsable. Hay quienes han eliminado de sus vidas toda práctica religiosa y han liquidado cualquier relación con una comunidad creyente. Pero, ¿basta con eso para resolver con seriedad la postura personal de uno ante el misterio último de la vida?

Hay quienes dicen que no creen en la Iglesia ni en «los inventos de los curas», pero creen en Dios. Sin embargo, ¿qué significa creer en un Dios al que nunca se recuerda, con quien jamás se dialoga, a quien no se escucha, de quien no se espera nada con gozo?

Otros proclaman que ya es hora de aprender a vivir sin Dios, enfrentándose a la vida con mayor dignidad y personalidad. Pero, cuando se observa de cerca su vida, no es fácil ver cómo les ha ayudado concretamente el abandono de Dios a vivir una vida más digna y responsable.

Bastantes se han fabricado su propia religión y se han construido su propia moral propia a su medida. Nunca han buscado otra cosa que situarse con cierta comodidad en la vida, evitando todo interrogante que cuestionara seriamente su existencia.

Algunos no sabrían decir si creen en Dios o no. En realidad no entienden para qué pueda servir tal cosa. Ellos viven tan ocupados en trabajar y disfrutar y tan distraídos por los problemas de cada día, los programas del televisor y las revistas de fin de semana, que Dios no tiene sitio en sus vidas.

Pero, nos equivocáramos los creyentes sin pensáramos que este ateísmo frívolo se encuentra solamente en esas personas que se atreven a decir en voz alta que no creen en Dios. Este ateísmo puede estar penetrando también en los corazones de los que nos llamamos creyentes, a veces nosotros mismos sabemos que Dios no es el único Señor de nuestra vida ni siquiera el más importante.

Hagamos solamente una prueba. ¿Qué sentimos en lo más íntimo de nuestra conciencia cuando escuchamos despacio, repetidas veces y con sinceridad estas palabras: «Escucha... El Señor nuestro Dios es el único Señor: Amarás al Señor tu Dios con todo tu corazón, con toda tu alma, con toda tu mente, con todas tus fuerzas.»? ¿Qué espacio ocupa Dios en mi corazón, en mi alma, en mi mente, en todo mi ser?

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:3	20h.	
DIUMENGE:4	11h.	
	13h.	Blanca Carbajal, Mercedes Torres
DILLUNS:5	20h.	
DIMARTS:6	20h.	
DIMECRES:7	20h.	Juanjo Moreno
DIJOUS:8	20h.	
DIVENDRES:9	20h.	
DISSABTE:10	20h.	MISSA FAMILIAR
DIUMENGE:11	11h.	Maria Adell Fullola: Rodolfo Sánchez Cuellar, germans Just i Concepció Amigó i Rius.
	13h.	difunts família Junquera-Ezquerria.

REUNIONS

DIJOUS, dia, 8 a les 10h grup “Nostra Dona”,
i a les 20’30h. amb tots els pares dels infants que fan catequesi a la parròquia.

PASTORAL DE LA SALUT

Com cada mes, aquest dijous dia 8, visitarem als residents a “Vitalia”. A les 11h. hi farem un acte religiós amb els qui vulguin participar-hi.

**AVUI DIUMENGE DIA 4, COL·LECTA EXTRA PER A LA
PARRÒQUIA**

**DIUMENGE VINENT
COL·LECTA DE "GERMANOR"**